

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשמת בכירה עדי בר-טל

התובע אליעזר עודד פרנקו

נגד

הנתבעת א.מ. טייגר בע"מ

פסק דין

- 1
- 2 בפני תביעה המוגשת בגין תשעה מסרונים שלטענת התובע נשלחו על ידי הנתבעת, בניגוד לסעיף 30 א
- 3 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת"). התביעה עומדת על סך
- 4 9,000 ₪.
- 5 לצורך הבנת גלגולה של התביעה, אשר הוגשה בשנת 2015 וכנגד נתבעים שונים מאלו דלעיל, אפרט
- 6 בקצרה את הרקע ולאחריו את טענות הצדדים.
- 7 **רקע**
- 8 1. כאמור, התביעה הנדונה הוגשה בספטמבר 2015 כתביעה בסדר דין מקוצר כנגד חברה בשם ריצ
- 9 אס. סי בע"מ (להלן: "החברה") ומר ליזרוביץ (הדר) אלעד ת.ז. 039721683 (להלן: "הנתבע 2").
- 10 2. עוד בטרם הגישו הנתבעים כתב הגנה, הגיש מר אלעד הדר (שאינו הנתבע 2) בקשה למחיקת
- 11 כותרת וטען כי כתב התביעה הומצא אליו, אך הוא אינו מר ליזרוביץ אלעד, כי אם אלעד הדר
- 12 ת.ז. 33455783 (להלן: "אלעד"). אלעד צירף לבקשתו את שמו המלא, תעודת הזהות שלו וכן את
- 13 שמה של החברה שהוא מנהלה, א.מ. טייגר בע"מ. אלעד אף ענה לגוף התביעה וטען כי המסרונים
- 14 שנשלחו אל התובע נשלחו על ידי החברה אותה הוא מנהל, א.מ. טייגר בע"מ, ובהסכמתו המלאה
- 15 של התובע.
- 16 3. התובע בתגובתו לבקשה למחיקת כותרת וההפנייה לטעות בשם הנתבע, לא בחן את העובדות
- 17 שהוצגו בפניו בנוגע לטעות בשם הנתבעת, ותחת זאת טען אך לעניין מחיקת הכותרת.
- 18 4. ביום 29.10.15 הגיש אלעד תשובה, ובמסגרתה שוב הפנה את תשומת לב התובע לכך שהאדם
- 19 הנתבע בשם ליזרוביץ אלעד, אינו הוא.
- 20 5. ביום 29.10.15 נתנה כב' הרשמת הבכירה (כתוארה אז) סיגל אלבו החלטה, ולפיה יש למחוק את
- 21 הכותרת והתביעה תידון בסדר דין מהיר (ולא מקוצר). כן הומלץ לתובע, לנוכח ההבהרות שהעלה
- 22 אלעד, לשקול ולתקן את תביעתו בהתאם.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 6. התובע בחר שלא לתקן תביעתו, ותחת זאת הגיש בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה כנגד החברה.
- 2 פסק דין כאמור לא ניתן. בית המשפט בהחלטה מיום 19.11.15, קבע כי ההחלטה בבקשה למחיקת
- 3 כותרת מבוטלת, בהינתן כי האדם שהגיש אותה (אלעד) אינו הנתבע המצוין בכתב התביעה. עוד
- 4 נקבע כי ככל שיתברר שהאדם שהגיש את הבקשה למחיקת כותרת (אלעד) הינו הנתבע הנכון,
- 5 יהיה מקום לפסוק הוצאות לזכותו.
- 6 7. התובע הודיע לבית המשפט, כי הוא מבקש שהות לאתר את החברה ומענה וזאת לצורך המצאת
- 7 כתב התביעה. התובע המשיך להתעלם מהאמירות המפורשות, ולפיהן תביעתו הוגשה כנגד נתבעת
- 8 שאינה קשורה למסרונים שקיבל.
- 9 8. ביום 31.3.16 הגישו הנתבעים המקוריים (החברה ומר ליזרוביץ) בקשה לסילוק התביעה כנגדם
- 10 על הסף, בטענה להיעדר יריבות, שכן לדבריהם אין קשר בינם לבין המסרונים נשוא התביעה.
- 11 הנתבעים טענו, כי החברה הינה חברה העוסקת בבניית אתרי אינטרנט ומר ליזרוביץ הינו מנהלה.
- 12 בהמשך אף הגישו כתב הגנה שכלל טענות זהות. הנתבעים המקוריים הפנו לכך שרק בסוף חודש
- 13 מרץ 2016, כחצי שנה לאחר הגשת התביעה, התביעה הומצאה אליהם.
- 14 9. הנתבעים הלינו על כך, שהגם שתשומת ליבו של התובע הופנתה לכך שהנתבעים אינם הנתבעים
- 15 הנכונים, וכי הנתבע הנכון הינו אלעד, בחר התובע להמשיך בתביעתו ולגרום להם לנזקים.
- 16 10. ביום 8.9.16 התקיים דיון אצל כב' הרשמת הבכירה מאירי מרקוביץ, במהלכו התייצבה אף באת
- 17 כוחו של אלעד ושל א.מ. טייגר. בית המשפט קבע כי התביעה כנגד הנתבעים המקוריים תמחק
- 18 וכי התובע ישלם הוצאות בסך 1,000 ₪ לנתבעים אלו. כמו כן נקבע כי התובע רשאי להגיש תביעה
- 19 מתוקנת ולצרף את הנתבעים הרלוונטיים. עוד הוחלט כי שאלת ההוצאות לנוכח החלטת כב'
- 20 השופטת אלבו מיום 19.11.15, יגולמו בסוף ההליך, כחיוב עצמאי.
- 21 11. ביום 10.10.16 (כשנה לאחר הגשת התביעה המקורית), הוגש כתב תביעה מתוקן, במסגרתו נתבעה
- 22 א.מ. טייגר בע"מ (להלן: "הנתבעת") בלבד. ביום 16.12.16 הוגש כתב הגנה. ביום 10.1.17 הוגש
- 23 כתב תשובה מטעם התובע וביום 7.6.17 התקיים דיון בתובענה המתוקנת.
- 24 12. יצוין, כי במסגרת הדיון הסכימו הצדדים לוותר על שלב הראיות ולהסתפק בהגשת סיכומים
- 25 בכתב. לדברי ב"כ התובע "אין מחלוקת לגבי העובדות המתוארות בתצהירי הנתבעת בכפוף לזה
- 26 שהתובע טוען שהוא לא נתן הסכמה למסרונים." (עמ' 9 שורות 21-22).

27 טענות הצדדים

- 28 13. התובע הינו אדם בעל קו טלפון נייד שמספרו – 050-5206056. הנתבעת הינה חברה לייעוץ עסקי
- 29 המוכרת לציבור בשם המותג שלה – "סקסס" או "סקסס אינטרנשיונלי".

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

14. התובע טוען כי בתשעה מועדים שונים – 10.6, 3.6, 1.6, 19.5, 26.5, 12.5 (פעמיים), 21.5, 5.5 – נשלחו אליו על ידי הנתבעת מסרוני פרסומת אסורים מכח חוק התקשורת. המסרונים צורפו כנספח ב' לכתב התביעה. להלן נפרט את המסרונים ותוכם:
- א. **מסרון מיום 3.6** – על המסרון חתום אלעד הדר, ובמסגרתו מוזמן התובע באופן אישי (המסרון מופנה לעודד) להגיע ל"הרצאה חינוכית".
- ב. **מסרון מיום 1.6** – על המסרון חתום אלעד מסקסס, שמפרסם במחיר של 49 ₪ "וובינר של 3 שעות במחיר מצחיק".
- ג. **מסרון מיום 19.5** – המסרון חתום על ידי אלעד הדר, ומופנה באופן אישי לעודד ומעדכן אותו שביום חמישי הוא מעביר הרצאה.
- ד. **מסרון מיום 26.5** – חתום על ידי אלעד הדר ומזמין את התובע באופן אישי להרצאה.
- ה. **מסרון מיום 12.5 שעה 12:31** – חתום על ידי אלעד מסקסס ומזמין את התובע להרצאה.
- ו. **מסרון מיום 21.5** – המופנה באופן אישי לעודד ומזכיר לו "שקבענו להיפגש היום בהרצאה ... נתראה ב 16:00 ...".
- ז. **מסרון מיום 5.5** – חתום על ידי אלעד מסקסס ומזמין את התובע להרצאה.
- ח. **מסרון מיום 10.6** – חתום על ידי אלעד הדר ובמסגרתו מוזמן התובע להרצאה.
- ט. **מסרון מיום 12.5 שעה 9:57** - חתום על ידי אלעד מסקסס, ההודעה מזמינה את התובע להרצאה.
15. התובע טוען, כי לא נתן אישורו לשליחת מסרוני פרסומת אליו, וכי לעמדתו כל המסרונים הללו הינם מסרוני 2 פרסום אסורים. עוד טוען התובע, כי גם הזמנה ל"הרצאה חינוכית", מהווה פרסומת מסחרית, שנועדה לקדם את מטרות עסקה של הנתבעת. התובע מפנה לכך שאין אפשרות הסרה של המסרונים.
16. כמו כן טוען התובע, כי למרות העובדה שחלק מן המסרונים חתומים ע"י אלעד בעצמו, ללא אזכורה של סקסס, עדיין יש לראות בנתבעת כאחראית לכלל המסרונים, בהינתן כי המסרונים כולם נשלחו מאותו מספר פלאפון. התובע מפנה בעניין זה לנספח ג/1 לתביעתו, שהינה תגובת אלעד "בעניין מחיקת כותרת" ושם בסעיף 1 אלעד מציג עצמו כמנהלה של הנתבעת ובהמשך מודה כי שלח מסרונים לתובע (סעיף 7 לנספח זה). כלומר, שליחת המסרונים בוצעה בכובעו כמנהל הנתבעת ולא כאדם פרטי.
17. נוכח האמור מבקש התובע, כי ייפסקו לו מירב הפיצויים בגין כל מסרון – קרי, 1,000 ₪ ובסה"כ 9,000 ₪.
18. הנתבעת טוענת מנגד, כי יש לדחות את התביעה על הסף מכמה סיבות: ראשית, יש לדחות את העילות בגין המסרונים שנשלחו על ידי אלעד, בהינתן כי אלעד אינו נתבע בתביעה הנדונה. הנתבעת טוענת כי הנתבע הנכון להודעות (א,ג,ד,ח) הינו אלעד, וכי התובע נמנע מלתבוע אותו באופן אישי, אך בשל העובדה כי בהחלטה מיום 19.11.15 נקבע שאם יתברר שהאדם הנכון

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 7904-09-15 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בתביעה הנדונה הינו אלעד והוא יתבע, הדבר יהיה כרוך בתשלום הוצאות. זאת נקבע בשל
2 העובדה, כי אלעד פנה מיוזמתו כבר בתחילת ההליך והבהיר לתובע שהוא או הנתבעת הינם
3 הגופים הרלוונטיים בתיק זה והתובע בחר להתעלם מכך.
- 4 19. שנית, הנתבעת טוענת לדחייה על הסף מאחר והתובע לא הוכיח שהוא הנמען של המסרונים
5 שנשלחו.
- 6 20. שלישית, נטענת דחייה על הסף בשל היות התביעה רשלנית ונעדרת תום לב, שכן לטענת הנתבעת,
7 במהלך שנה שלמה גרר התובע את הנתבעת שלוש פעמים לבית המשפט והכל כתוצאה ממחדלו
8 באיתור הנתבע, וזאת גם לאחר שקיבל הבהרה ברורה ומפורשת בדבר זהות הנתבע הנכון.
9 הנתבעת מבקשת כי יפסקו לחובת התובע הוצאות לצורך הרתעה.
- 10 21. לגופו של עניין הנתבעת טוענת, כי טרם כניסתו לתוקף של חוק התקשורת, היא פתחה מועדון
11 לקוחות ובשנת 2006 צירפה למועדון זה רק לקוחות שהסכימו לקבלת דיוור. לטענת הנתבעת בשל
12 עבור הזמן (מעל כ – 10 שנים) אין בידיה את טופס ההסכמה של התובע, אך ממערכת המחשוב
13 הישנה שלה (עותק של CRM ישן) היא הצליחה לאתר את העובדות הבאות:
- 14 א. בין התובע לנתבעת נוצר קשר ראשוני ביום 7.11.06 לאחר שהתובע התעניין בסדנא שאורגנה
15 ליום 24.11.06. ביום זה אף הוזנו מלוא פרטי התובע (שם, טלפון, כתובת מייל וכו') (נספח 4 לכתב
16 ההגנה). הנתבעת טוענת, כי משך כל השנים הללו היא היתה בקשר עם התובע והתקיימה תקשורת
17 אקטיבית ודו צדדית בין התובע לנציגי הנתבעת.
- 18 ב. ביום 12.1.14 עודכנו פרטי התובע במערכת ניהול הלקוחות וזאת באמצעות שיחה טלפונית.
19 הנתבעת טוענת כי ניתן לראות החל ממועד זה אישור בדבר בשליחת דוור. אציון, כי לא הוצגה
20 אסמכתא לכך שביום זה אכן בוצע עדכון פרטים בשיחה טלפונית עם התובע. נספח 4' לכתב
21 ההגנה אליו מפנה הנתבעת, אינו מציין עובדה זו.
- 22 ג. מקובץ עבודה 2015 (נספח 5 לכתב ההגנה) עולה כי בתאריך 16.4.15 בעקבות מסרון שנשלח אל
23 התובע, הוא אישר הגעתו להרצאה. בשיחה טלפונית עם סרגיי אף הודיע התובע שיגיע עימו אדם
24 נוסף. זו הסיבה מדוע במספר המשתתפים צוינה הספרה 2.
- 25 ד. בתאריך 20.5.15 בעקבות מסרון שנשלח לתובע בדבר הרצאה בנושא "שיווק שנותן תוצאות",
26 אישר התובע טלפונית את הגעתו להרצאה ואף ענה במסרון מיום 19.5.15 "כן" במענה לשאלה
27 האם הוא מגיע (נספח 6 לכתב ההגנה).
- 28 בתאריך 21.5.15 נשלח לתובע מסרון המזכיר לו את הפגישה (השעה וכתובת המקום).
- 29 22. הנתבעת ממשיכה וטוענת, כי בדיון מיום 7.7.17 (עמוד 9 שורות 20-21) התובע הודה כי שיחות
30 הטלפון עימו בוצעו בהסכמתו, ולכן לדידה, יש לראות בכך חיזוק לטענתה כי במהלך הקשר שנוצר
31 בין הצדדים, ביקשה הנתבעת את הסכמתו לקבלת דיוור.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 23. לעמדת הנתבעת, משהתקיים שיח בין התובע לנתבעת משך שנים, ובמהלכם הוא קיבל מסרונים
2 ועל חלקם אף ענה – יש לראות בכך משום מתן הסכמה לדיוור וחוסר תום לב מצד התובע בהגשת
3 תביעתו.
4 24. עוד מבהירה הנתבעת, כי התובע מעולם לא ביקש הסרה של המסרונים, בין אם דרך המסרונים
5 ובין אם בשיחות טלפוניות, ובכל מקרה פעל באופן אקטיבי ואף ענה למסרונים, כך שיש לראותו
6 כמי שהסכים להם.
7 25. הנתבעת אף טוענת כי המסרונים המזמינים את התובע להוצאות חנימיות אינן מהוות חומר
8 פרסומי.
9 26. לנוכח כל הטיעונים לעיל מבקשת הנתבעת כי התביעה תדחה ולחילופין, ככל שבית המשפט יחליט
10 לפסוק פיצוי, הרי שיש להפחיתו לפיצוי מינימלי בגובה של 53 ₪ להודעה.

11 דיון והכרעה

- 12 27. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין התביעה להתקבל בחלקה.
13 28. בטרם אדון בתביעה לגופה, יש לציין, כי ההליך הנדון חרג מגדרו של הליך המתנהל בסדר דין
14 מהיר, אשר צריך להתנהל אף באופן יעיל מלבד היותו מהיר. לבטח אין הליך שכזה צריך להתנהל
15 במשך כשנתיים ולכלול כמות כה רבה של כתבי טענות.
16 29. על התובע היה לאתר את הנתבעים הרלוונטיים בטרם הגשת כתב התביעה, וכאשר הבהיר אלעד
17 כבר בראשית ההליך, כי הנתבעת היא הנתבעת הנכונה ולא הנתבעים המקוריים, שומה היה על
18 התובע לתקן, כבר אז, את תביעתו ולא למשכה חודשים ארוכים נוספים עד אשר לבסוף היא
19 תוקנה וזאת לאחר דיון שהתקיים. לא בכדי נפסקו לחובת התובע הוצאות אשר שולמו לנתבעים
20 המקוריים שנמחקו.
21 30. דרך ההתנהלות בתיק זה תלקח בחשבון במסגרת פסיקת ההוצאות.
22 31. בעניין זה אציין, כי לא נעלמה מעיני טענת התובע ולפיה קשה היה לאתר את שם הנתבעת בהינתן
23 כי שמה אינו מופיע במסרונים. השם היחיד המופיע במסרונים הינו שמו של אלעד הדר וכן שמה
24 המסחרי של הנתבעת – "סקסס". אכן, חובה על מפרסם לכתוב באופן ברור את שמו בהודעת
25 הפרסום (סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת) ואם אינו עושה כן הוא צפוי לקנס, אלא שבמקרה הנדון,
26 גם לאחר שהתובע עודכן בנוגע לזהות הנתבע האמיתי, עדיין בחר להמשיך בתביעתו המקורית
27 ולא לתקנה. התנהלות הנתבעת תובא בחשבון במסגרת גובה הפיצוי שיפסק.
28 32. ולגופו של עניין - השאלה המרכזית הראשונה העומדת לבחינה הינה, האם התובע נתן הסכמתו
29 לקבלת מסרונים מהנתבעת.
30 33. בעניין זה אבהיר, כי אין בידי לקבל את טענת הסף שנטענה על ידי הנתבעת, ולפיה התובע לא
31 הוכיח כי הוא זה אשר קיבל את המסרונים. התובע הצהיר אודות מספר הטלפון שלו והנתבעת

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 אף היא הודתה, כי היא זו אשר שלחה את המסרונים למספרו של התובע (נספחים 4 ו 5 לכתב
2 ההגנה).
- 3 34. התובע טוען, כי הוא מעולם לא נתן הסכמתו לקבלת מסרונים. בתביעתו התובע הציג מצג ולפיו
4 לפתע פתאום קיבל 9 מסרונים מהנתבעת, וזאת ללא קיום קשר קודם עימה.
- 5 35. בפועל, ומהראיות שהציגה הנתבעת, קיים קשר קודם בין התובע לנתבעת, קשר של כ – 10 שנים
6 במהלכו קיבל התובע, בין היתר, זימונים להרצאות שונות (נספחים 4 ו 5). כמו כן ב"כ התובע
7 הודה במהלך הדיון כי התקיימו שיחות טלפוניות עם התובע ובהסכמתו (עמ' 9 שורות 22-21).
- 8 36. במסגרת סוגיה זו, לא ניתן להתעלם מכך שביום 19.5.15 נשלח מסרון לתובע המזמין אותו
9 להרצאה והתובע ענה במסרון חוזר כי הוא מגיע (נספח 6 לכתב ההגנה). ביום 21.5.15 נשלח מסרון
10 המתזכר את התובע בדבר מועד ההרצאה שהוא אישר הגעתו אליה.
- 11 37. התובע טוען כי ענה "כן" למסרון זה, שכן רצה "שיודו מהחיים שלי" (עמ' 8 שורה 10). קשה
12 לקבל גירסה זו של התובע, שכן התובע היה בקשר טלפוני עם הנתבעת ואף הודה בכך. התובע
13 יכול היה לבקש שיפסיקו לשלוח אליו מסרונים או לבקש כי התקשורת עימו תהיה באמצעות
14 שיחה טלפונית בלבד ולא בדרך אחרת. התובע בחר שלא לעשות כן, ותחת זאת לאשר את הגעתו.
- 15 38. נוכח האמור, והגם שאין בידי הנתבעת טופס הסכמת התובע לקבלת מסרונים, במקרה הנדון,
16 ניתן להוכיח קיומה של הסכמה זו אף באמצעות ראיות חיצוניות אחרות. במקרה הנדון התנהגותו
17 של התובע אשר אישר את הגעתו להרצאה כמוה כהסכמה שבהתנהגותו.
- 18 39. אשר על כן, דין התביעה בגין המסרונים שנשלחו ביום 19.5.15 וביום 21.5.15 להידחות, באשר
19 התובע הביע הסכמה שבהתנהגות לקבלם וזאת לנוכח שיתוף הפעולה עם האמור במסרונים.
- 20 40. נשאלת השאלה האם העובדה שהתובע שיתף פעולה בעבר בשנת 2014 עם הנתבעת, כאשר אישר
21 לאחר קבלת מסרון שיגיע להרצאה עם אדם נוסף, ובשנת 2015 כאמור לעיל, מהווה הסכמה
22 שבהתנהגות לכלל המסרונים שנשלחו - חלקם לפני 19.5.15 וחלקם לאחר תאריך זה.
- 23 41. לעמדת התשובה לכך שלילית. חוק התקשורת קובע בצורה ברורה ומפורשת כי על מפרסם
24 המבקש לשלוח הודעות פרסום לקבל הסכמה מראש ובכתב מהלקוח (לרבות שיחה מוקלטת או
25 הודעה טלפונית), לקבלת הודעות הפרסום. במקרה הנדון הנתבעת לא הצליחה להציג ראיה
26 להסכמת הלקוח. העובדה שהלקוח נתן הסכמה שכזו בעבר, לפני חקיקת חוק התקשורת, אין בה
27 כדי לשחרר את הנתבעת מלשמור את אותה הסכמה או לחילופין, עם חקיקת חוק התקשורת,
28 היה עליה לאשרר הסכמה זו. לא ניתן להסתמך על הסכמת העבר מקום בו לא ניתן לאתרה. מכל
29 מקום הסכמה לקבלת מסרון אחד ומענה למסרון זה אין בה כדי להסכים לשליחת מסרונים מפה
30 ואילך. הסכמה גורפת כאמור, יכולה להתבצע מראש ורק בכתב או באמצעות שיחה מוקלטת ו/או
31 הודעה אלקטרונית.
- 32 42. כאמור, בנוגע לשני המסרונים המפורטים בסעיף 39 לעיל, הרי שהגם שנדרשת הסכמה מראש
33 מטעם הלקוח, לא ניתן להתעלם משיתוף הפעולה של הלקוח והסכמתו בדיעבד. התנהגות זו

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

1 מלמדת על קיומה של הסכמה, לפחות לגבי אותם שני מסרונים. התנהגות זו וכן חובת תום הלב
2 של התובע חייבו דחיית העילה בגין מסרונים אלו בלבד.
3 43. באשר ליתר המסרונים, העילה בעינה עומדת, שכן הנתבעת לא הצליחה להוכיח קיומה של
4 הסכמה. ראיות שהציגה הנתבעת בדבר הקשר הממושך בין הצדדים, משפיעים על גובה הפיצוי
5 שיפסק, ולא על קיומה של העילה. כפי שיפורט להלן.

6 האם מסרונים המזמינים ל"הרצאה חינם" מהווים דבר פרסומת אסור

7 44. הנתבעת טוענת כי כל המסרונים, למעט אחד (מסרון ב') מזמינים את התובע להרצאות בחינם
8 ולכן אין מדובר בדבר פרסומת.

9 45. במקרה הנדון במסרון אחד מופיע כי התובע מוזמן להרצאה בחינם. יתר המסרונים מזמינים את
10 התובע להרצאה, אך אינם מציינים כי הרצאה זו הינה חינם. גם אם אקבל את טענת הנתבעת
11 ולפיה כל ההרצאות שהנתבעת עורכת ומזמנת את לקוחותיה הינן הרצאות ללא עלות, עדיין אין
12 אני מקבלת את הטענה כי מסרונים אלו אינם מהווים דבר פרסומת.

13 46. דבר פרסומת מוגדר בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת – "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו
14 לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב
15 שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה."

16 47. אין ספק, כי הפרסום בדבר הרצאות שנותנת הנתבעת נועד לשווק את הנתבעת וליידע לקוחות
17 בדבר שירותים או מוצרים נוספים אותם מוכרת הנתבעת בתשלום. הנתבעת לא היתה משקיעה
18 משאבים כה רבים בפרסום הרצאותיה לולא היה הדבר מקדם את מטרותיה המסחריות. תחום
19 עיסוקה של הנתבעת הינו במתן ייעוץ עסקי והרצאותיה הינן ככל הנראה קדימון לצורך שיווק
20 השירות אותו היא מוכרת. בשים לב, כי דבר פרסומת מוגדר באופן רחב מאד והוא כולל אף עידוד
21 "הוצאת כספים בדרך אחרת."

22 ראו בעניין זה ת"ק (רמלה) 30282-04-15 יראה מן בראונר נ' טבסקו אחזקות בע"מ (נבו מיום
23 23.3.16) וכן ת"ק (רש"צ) 28871-05-15 טל ריטרסקי נ' מרכז הבניה הישראלי בע"מ (נבו מיום
24 19.11.15).

25 48. במצב דברים זה יש לראות בכל שבעת המסרונים, דבר פרסומת, כמוגדר בחוק התקשורת, שכן
26 הם עומדים בשני התנאים אשר בהגדרת "דבר פרסומת": א. מדובר במסר המופץ באופן מסחרי,
27 כעולה מנספח 5 לכתב ההגנה. המסרון המזמין את לקוחות הנתבעת להרצאות מופץ לכלל
28 הלקוחות באמצעות מסרונים או הודעות מייל; ב. מדובר במסר שנועד לעודד הוצאת כסף מצד
29 הנמען בדרכים שונות.

30

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

1 האם הנתבעת אינה יכולה להיתבע בגין מסרונים החתומים על ידי אלעד

2 49. הנתבעת טוענת כי המסרונים (א',ג',ד',ח') חתומים על ידי אלעד ולכן רק אלעד יכול להיתבע בגינם
3 ולא ניתן לתבוע בגינם את הנתבעת.

4 50. גם טענה זו אינני מקבלת. כל המסרונים נשלחו מאותו מספר טלפון. מדובר במספר הטלפון
5 הרשום על שם הנתבעת ולא במספרו האישי של אלעד. אלעד קידם את הנתבעת והרצאותיו נועדו
6 להטיב עימה ולשווק את תוצרתה ושירותיה ולא לקדם את עצמו. במהלך הדיון אף הבהירה ב"כ
7 הנתבעת, כי המסרונים שיוצאים מטלפונים של הנתבעת עוברים דרך מערכת ייעודית לשליחת
8 מסרונים, אך ההודעות הפרטיות אותן שולח אלעד אינן נשלחות דרך אותה מערכת ייעודית. (עמ'
9 7 שורות 13-21).

10 51. הנתבעת טענה, כי יש ברשותה מכתבי תודה רבים בגין ההרצאות המופנות לאלעד ומשבחות אותו.
11 אולם מכתבים אלו אין בהם כדי לבצע את ההפרדה אותה מבקשת הנתבעת לבצע בינה לבין אלעד.
12 אין מחלוקת, כי את ההרצאות כולן העביר אלעד או מי מטעמו בשם הנתבעת, ולכן מכתבי תודה
13 שהופנו לאלעד אינם משנים עובדה זו. הנתבעת לא טענה להבדלים בתוכן ההרצאות ששווקו
14 באמצעות מסרונים שנשלחו מאלעד לבין אלו שנשלחו מ"אלעד מסקסס". מדובר באותן הרצאות
15 חינוכיות כטענת הנתבעת, וכולן נשלחו מהמערכת הייעודית של הנתבעת (ראה לדוגמא נספח 5א
16 לכתב ההגנה).

17 52. אם כן, הנתבעת הינה נתבעת נכונה לכל אותם שבעת המסרונים.

18 53. במאמר מוסגר יצוין, כי התובע יכול היה לתבוע גם את אלעד בגין מסרונים אלו, שכן מדובר
19 בנושא משרה בתאגיד, אשר היה מעורב בשיגור לא חוקי של דברי פרסומת שנועדו לקדם את
20 **mega advanced mathematical** 1621/16 רע"א : ראה: מועסק. ראה: **system ltd** נ' עו"ד עמית זילברג (נבו מיום 14.6.16).
21

22 גובה הפיצוי

23 54. ברע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (נבו מיום 4.8.14) קבע בית המשפט העליון כי :

24 "בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית המשפט לשים לנגד
25 עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה
26 ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתו,
27 מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה
28 בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון
29 מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את
30 התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד
2 לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת
3 את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על
4 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול
5 השיקולים שנמנו לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100
6 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה
7 והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע
8 במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך
9 גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה
10 בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך.
- 11 סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות
12 החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו..."
- 13 55. במקרה הנדון שקלתי את העובדה, כי מדובר ביחסים ארוכי טווח בין הצדדים, יחסים
14 המתפרשים על פני כ – 10 שנים, במהלכן קיבל התובע מספר שיחות ומסרונים בנוגע להוצאות
15 שמעבירה הנתבעת. התובע היה לקוח של הנתבעת וכבר בשנת 2006 נתן את פרטיו המלאים,
16 לרבות מספר טלפון ומייל לנתבעת. התובע הציג מצג ולפיו המסרונים הגיעו אליו באופן פתאומי
17 (עמ' 8 שורה 32), אלא שהתברר כי דברים אלו אינם נכונים. ב"כ התובע אף הבהיר בדיון מיום
18 7.6.17 כי קיימת הסכמה בין הצדדים ולפיה היו שיחות טלפוניות בין התובע לנציג הנתבעת וכי
19 שיחות אלו היו בהסכמה מלאה של התובע (עמ' 9 שורות 19-21). התובע אף הסתיר את העובדה
20 כי הוא ענה על אחד המסרונים ואישר הגעתו להוצאה. בעניין זה ראה ת"ק 15877-12-08 חגי
21 פורת נ' גרייט שייפ בע"מ (נבו מיום 5.10.09). שם דחה בית המשפט את תביעת התובע שהסתיר
22 את הקשר שהיה לו עם הנתבעת וקבע כי התובע הציג מצג כוזב.
- 23 56. אם כן, במסגרת פסיקת הפיצוי לא ניתן להתעלם ממערכת יחסים זו וכן מהעובדה כי התובע לא
24 הציג את מערכת יחסיו עם הנתבעת במלואה.
- 25 57. כמו כן לקחתי בחשבון מאידך, כי אין אפשרות "הסרה" במסרונים שנשלחו אל התובע. הנתבעת
26 טענה בדיון שהמסרונים ניתנים להסרה, ובכתב ההגנה נכתב כי מצורף נספח 7 שהינו מכתב
27 מחברת שמיר מערכות בנוגע לכך שהמסרונים ניתנים להסרה. אלא, שנספח כאמור לא צורף ובכל
28 מקרה אפשרות ההסרה צריכה להיות על גבי המסרון, דבר שלא קיים במסרונים שנשלחו על ידי
29 הנתבעת (ראה סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת).
- 30 58. במסגרת השיקולים אף נלקחה בחשבון העובדה, כי גם לאחר הגשת התביעה, והגם שהנתבעת
31 הבהירה בסעיף 98 לכתב ההגנה, כי התובע הוסר עם דרישה ראשונה – נשלחו אל התובע מסרונים

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 15-09-7904 פרנקו נ' א.מ. טייגר בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 נוספים. במהלך הדיון מיום 7.6.17, הוצגו 22 מסרונים נוספים שנשלחו אל התובע (עמ' 8 שורות
2 (9-11).
- 3 59. זאת ועוד הנתבעת אף פעלה בניגוד להוראות סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, בהינתן כי בהודעות
4 הפרסום מטעמה לא מופיע שם המפרסם באופן ברור אלא מופיע שמו המלא של אלעד או שם
5 המותג "סקסס".
- 6 60. באיזון שבין הרתעת הנתבעת לבל תשוב ותשלח מסרונים בניגוד לחוק והשאיפה לעודד הגשת
7 תביעות יעילות, לבין הבחינה כי הפיצוי לא יהא מעבר לנדרש לצורך השגת מטרות אלו, מצאתי
8 כי בשקלול מכלול הפרמטרים, פיצוי בסך 2,800 ₪ הינו הולם וראוי.
- 9 אשר על כן ולאור המפורט בהרחבה לעיל, אני מוצאת לקבל את התביעה בגין שבעה מסרונים. הנתבעת
10 תשלם לתובע סך של 2,800 ₪. לסכום זה יתווסף שכ"ט עו"ד בסך 1,000 ₪. ובסה"כ 3,800 ₪.
- 11 יובהר, כי לנוכח התנהלות התובע בתיק זה, לרבות אי תיקון התביעה במועד והגשת תביעה בסדר דין
12 מקוצר מקום בו התביעה היתה צריכה להידון בסדר דין מהיר, איני מוצאת לפסוק לזכותו הוצאות.
13 המזכירות תעביר את פסק הדין לבאי כח הצדדים.
- 14
- 15
- 16 ניתן היום, י' אב תשע"ז, 02 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.
- 17

עדי בר-טל, רשמת בכירה

- 18
19
20
21